

μὲ τοὺς κανόνες καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καλλίστης ἀνατροφῆς, ἐκεῖ εἶνε τέλειος τ' ἐντέλεμα, πάντοτε φορεῖ φράκον, ἐκπληροῖ κατὰ γράμμα ὅλα τὰ κοινωνικὰ καθήκοντά του καὶ προσέχει ὅπως οἱ εἰς Λονδὸν ἀφικνούμενοι ξένοι δεικνύσιν ἀνεπίληπτον καθ' ὅλα διαγωγὴν, καὶ τρόπον τινὰ ἐξαγκα- κάζει αὐτοὺς νὰ φέρωνται ὡς ἔδει ὁ ἴδιος νὰ φέρεται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡ ἰταλικὴ ἐφημερὶς „Mastro Peppe“, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀλάδης Πα- τὴρ κατὰ προτίμησιν ἀναγινώσκει καὶ ὑποστηρίζει, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἀληθῆς περιεργὸν τινα στατιστικὴν, ἐν ᾗ πλέκει τὸ ἐγκώμιον τῶν χιλίων διακοσίων τριάκοντα καὶ πέντε μοναστηρίων, ἅτινα ἐλυμαίνοντο πρότερον τὴν Ἰταλίαν. Ἐκαστον τῶν καταργηθέντων ἐκείνων μοναστηρίων, λέγει ἡ ἐν λόγῳ Ἐφημερὶς, ἐχορήγει καθ' ἑκάστην 25 δαφνίστατας μερίδας φα- γητοῦ, ὥστε ὅλα ὁμοῦ καθ' ἑκάστην διέτρεφον 30,875 πτωχοὺς Ἰταλοὺς,

Τὸ Βολταϊκὸν καλούμενον γέρας τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας, ἐκ 50,000 φράγκων, ἀπονεμηθήσεται κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει τὸν ἠλεκτρισμὸν ὡς τὴν χρησιμωτέραν ἐφεύρεσιν ἐν σχέ- σει πρὸς τὴν ἀποτελεσματικὴν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν ἐν ταῖς τέχναις, τῇ τεχνολογικῇ χημείᾳ καὶ τῇ ὑγιεινῇ. Ἐπετράπη δὲ εἰς τοὺς λογίους πάντων τῶν ἐθνῶν νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐτάχθη προθεσμία διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χειρογράφων μέχρι τῆς 30. Ἰουνίου 1887.

Ἀλλόκοτος ὀφθαλμολογικὴ περὶπτωσης ἀπασχόλησεν ἐσχάτως τοὺς ἰα-τροὺς τοῦ Χικάγο ἐν Ἀμερικῇ. Κυρία τις προσῆλθεν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀστυκλινικῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ της, ὅστις εἶχε καὶ ἔχει τὴν παράδοξον ἰδιότητα νὰ βλέπῃ ἐν τῷ σκότει. Ὁ μικρὸς ὠδηγήθη εἰς σκοτεινὸν θά-λαμον καὶ ἐκεῖ ἐγένοντο διάφοροι δοκιμαίαι, αἵτινες ἐκτός πλεον πάσης ἀμ-φιβολίας ἀπέδειξαν, ὅτι παθολογικῶς ἡ περίπτωσις εἶνε πραγματικὴ. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ παιδίου ἔλαμπον ἀπαισίως ὡς δύο πύρινα σφαῖ-ραι, κατ' ἀκριβεστεράς δὲ κατόπιν παρατηρήσεις εὐρέθη ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ παιδὸς ἦσαν σχεδὸν ὁμοιούσχημοι μὲ τοὺς τῆς γαλῆς, τὸ μέγιστον δὲ τῆς ἱριδος μέρος λείπει ὀλοτελῶς καὶ μόλις μικρά τινα ἴχνη αὐτῆς φαί-νονται ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ πλευρᾷς. Ἀλλὰ τὸ μικρὸν τοῦτο μέρος διαστέλλεται εὐθὺς ἄμα ἐπέλθῃ σκότος, καὶ τότε ὁ μικρὸς βλέπει ὅπως ἡμεῖς εἰς τὸ φῶς. Ἰσχυρὰ λάμψις καὶ ὀπωροῦν ἐντεταμένον φῶς ἀμαυροῖ τὴν ὄψιν του καὶ ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας του ταύτης δύναται νὰ βλέπῃ καθαρώτερα τὰ μακρὰν ἢ τὰ πλησίον κείμενα. Οἱ ὀφθαλμιατροὶ ἐκ συμφώνου ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀδυνατεῖ νὰ διορθώσῃ τὸ πα-ρόραμα τοῦτο τῆς φύσεως.

Τῶν γερμανικῶν Πανεπιστημίων τὸ ἀρχαιότατον εἶνε τὸ τῆς Χαϊδελ-βέργης συμπληρώσαν τὴν πεντακοσιετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ἃν δὲ μετὰ τοῦτο συνγκαταλέξωμεν καὶ τὰ ἀδελφὰ τῆς Αὐστρίας ἰδρύματα, προσηγοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τὸ τῆς Πράγας (ἰδρυθὲν τῷ 1348) καὶ τὸ τῆς Βιέννης (ἰδρυθὲν τῷ 1365). Ἀλλὰ τὸ τῆς Χαϊδελβέργης εἶνε τὸ μόνον ἐπιζῶσαν γερμανικὸν Πανεπιστήμιον ἐκ τῶν λοιπῶν, ὅσα κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἑκατονταετηρίδα ἰδρύθησαν, διότι τὰ τῆς Κολωνίας (1388) καὶ Ἐρφούρτης (1302) καταργήθησαν ἀπὸ αἰώνων. Ἐκ τῶν ἑπτὰ κατὰ τὴν ἹΕ'. ἰδρυθέντων πανεπιστημίων ὑφίστανται μέχρις ἡμῶν τὰ τῆς Λει-ψίας (1409), Ροστώκης (1419), Γκραϊσφαλδ (1456), Φράϊβουργ (1457) καὶ Τυβίγγης (1477), ἐνῶ τὸ τοῦ Μάιντς (1477) καταργήθη καὶ τὸ τῆς Ingol- stadt (1472) μετηνέχθη κατὰ τὸ 1802 εἰς Landshtut καὶ ἐκεῖθεν πάλιν κατὰ τὸ 1826 εἰς Μόναχον, ὅπου καὶ ἔκτοτε ἀκμαΐζει. Ἐκ τῶν συστη-θέντων κατὰ τὴν 16^{ην} ἑκατονταετηρίδα ἑνδεκα Πανεπιστημίων λειτουρ-γοῦσι μέχρι σήμερον τὸ τοῦ Μάρבורγ (1527), τῆς Καϊνξβέργης (1544), τῆς Ίένης (1558), τοῦ Olmütz (1581), τῆς Βυρτζβούργης (1582) καὶ τοῦ Grätz (1586), ἐνῶ ἐξέλιπον τὸ τῆς Βιττεμβέργης (1502), μετενεχθὲν εἰς Χάλλην τῷ 1817, καὶ τὸ τῆς Φραγκφούρτης (1506), μετενεχθὲν εἰς Βρεσλάου κατὰ τὸ 1811, ὡς καὶ τὰ τῆς Dillingen (1549), Helmstädt (1576) καὶ Altdorf (1578), ἐντελῶς καταργηθέντα. Ἐκ τῶν δέκα δὲ καὶ ἑπτὰ τῆς 17^{ης} ἑκατοντ. διεσώθησαν εἰς ἡμᾶς μόνον τέσσαρα: τὰ τοῦ Giessen (1607), Kiel (1665), Innsbruck (1672) καὶ Χάλλης (1694) παντελῶς ἔπαυσαν τὰ ἐξῆς: Paderborn (1615), Rinteln (1621), Osnabrück (1630), Linz (1636),

καὶ κατ' ἔτος 11 ἑκατομμύρ. καὶ 269,375. Ἐκ τῶν 1235 ἐκείνων μονῶν ἐλάμβανον τέσσαρες χιλιάδες κατ' ἔτος πτωχῶν παρθένων προῖκα ἐκ χι- λίων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, τὰς ὁποίας εἰσέπραττον οἱ νῦν ἀναξιοπα-θοῦντες καλόγηροι. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ φιλομουσία τῶν καλῶν μοναχῶν, ὥστε δι' ἰδίον αὐτῶν ἐράνων ἀπεστέλλοντο κατ' ἔτος εἰς ἀνωτέρας ἐπι-στημονικὰς καὶ τεχνολογικὰς σχολὰς 200 ἄποροι νέοι, ὅσοι διεκρίνοντο κατὰ τὰς προκαταρκτικὰς σπουδὰς των. Ὁ „Mastro Peppe“ προστίθῃσιν, ὅτι τὰ 1235 αὐτὰ μοναστήρια περιελαμβάνοντο ἐντὸς τῶν 38 μόνον ἐκ τῶν 69 ἐπαρχιῶν τῆς σημερινῆς Ἰταλίας, ὥστε δύναται τις τῶρα νὰ φαν-τασθῇ πόσαι ἄλλαι ἀκόμη τοιαῦται φιλανθρωπικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ ἐστὶαι ἀνέμεπον τὸ εὐεργετικὸν φῶς των εἰς τὸ στερέωμα τῆς παπποκρατουμέ-νης τότε Ἰταλίας. Ἀλλ' ἡ εὐσεβὴς συνάδελφος λησμονεῖ νὰ παραβάλῃ πρὸς τὴν τότε καλογηρικὴν ἀργολογίαν τὴν σύγχρονον ἀκμὴν τῆς στρατο-κρατουμένης πατρίδος της.

Bamberg (1648), Herborn (1654) καὶ Duisburg (1655). Τὰ νεώτατα γερμανικὰ Πανεπιστήμια εἶνε τὰ τοῦ Βρεσλάου (1702), Γοττίγγης (1737), Ἐρλάγγης (1743), Βερολίνου (1809), Βόννης (1818) καὶ Μονάχου (1826). Ἡ σύντομος αὕτη στατιστικὴ σημείωσις περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τοῦ γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, πρὸς ἐδραίωσιν τοῦ ὁποίου ἀπὸ πέντε ἡδῇ καὶ ἐπέκεινα αἰώνων τοσαύτη προηγήθη ἐργασία, χωρὶς βέβαια ἐκ θαύματος ἢ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ν' ἀνέλθῃ ἐπικουρὸς τις δύναμις. Ὅταν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν πυκνότητα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις εἰργάσθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον διὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῇ ἐπιμονῆς, ἐξηγεῖται τὸ αἶ-νιγμα τῆς πνευματικῆς τῶν Γερμανῶν καθ' ἡμᾶς ἐπικρατήσεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Κολουμβίᾳ εἶδος βοτάνης, ὀνομασθείσης ἐκεῖ ἄλιζας, ἀφ' ἧς ἐκκρίνεται χυμὸς, μεγάλως δυνάμενος νὰ συντελέσῃ πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς κινδυνωδεστε-ρας αἱμορραγίας. Διὰ μαχαιριδίου, βεβαμμένου ἐν τῷ χυμῷ τούτῳ, ἐχω-ρίσθησαν ευκολώτατα τὰ παχύτερα αἱματοφόρα ἀγγεῖα, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἢ παρμικρὰ αἱμορραγία.

Τα ἐξῆς περίπου ἐξαγόμενα εἶχον αἱ παρατηρήσεις τοῦ διδάκτορος Βάιλ, ὠτιατροῦ ἐν Στουττγάρδῃ, ἐξετάσαντος τὰ ἀκουστικὰ ὄργανα 4500 μα-θητῶν, ἡλικίας ἀπὸ 7 μέχρι 14 ἐτῶν. 1) ὅταν ἡ δέξυτης τῆς ἀκοῆς ἦνε κανονικὴ καὶ εἰς τὰ περίε ἐπικρατῇ ἡρεμία, ἀκούεται ψιθυρὸς μετρίας ἐν-τάσεως εἰς ἀπόστασιν 20 ἕως 25 μέτρων. 2) Διαταραξίς τῆς ἀκουστικῆς δυνάμεως εἶνε λίαν διαδεδομένη, διότι ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς εὐρέ-θησαν τὰ 30% ἐκ τῶν εἰς αὐτὰ φοιτῶντων παιδίων, πάσχοντα ἐκ βαρη-κοῖας τοῦ ἐνδὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὠτων, ὁ αἰτιολογὸς δὲ τῶν ἐχόντων ἀνώμαλον ἀκοὴν ἦτον ἔτι μεγαλύτερος. 3) Ἡ κοινωνικὴ θέσις ἐπιδρᾷ καὶ αὐτῇ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς, διότι τὰ παιδία τῶν εὐπορωτέρων τάξεων εὐρέ-θησαν ὀλιγώτερον ὑποκείμενα εἰς διαταραξίς τῆς ἀκουστικῆς δυνάμεως. Ἀφορμὴν πρὸς τὰς ἀκουστικὰς ἀνωμαλίας παρέχει πρὸ πάντων ἡ ἐν τῷ ὠτῷ συσσωρεύσις σκληρᾶς κυψέλης. 13% ἐκ τῶν ἐξετασθέντων παιδίων ἔπασχον τὸ κανὸν τοῦτο, ὅπερ ἀποτελεῖ ἐν γένει τὴν βᾶσιν ὧν τῶν εἰ-δῶν τῆς βαρηκοῖας καὶ προκαλεῖ σὺν τῷ χρόνῳ φλεγμονὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀκουστικοῦ πόρου. Αἱ φλεγμοναὶ ὅμως πολλάκις εἶνε συνέπεια χοιραδικῶν νοσημάτων, ἥτοι διαταραξέων τῆς θρέψεως τοῦ σώματος. Διατρήσεις τοῦ τυμπάνου μετὰ ἐλκώσεων εὐρέθησαν εἰς ὀλίγα σχετικῶς παιδία, ἐκ τούτων δὲ πάλιν ἔτι ὀλιγώτερα εἶχον ὑποβληθῇ εἰς ἱατρικὴν θεραπείαν. Τίς ὅμως ἦν ὁ υπεύθυνος ἐπὶ τῇ ἀμελείᾳ ταύτῃ; Πολλὰ τῶν τοιούτων παιδίων ἐθεωροῦντο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ὡς ἀπρόσεκτα καὶ ἀμελεῖ καὶ τούτου ἔνε-κεν ἐτιμωροῦντο ἐπανειλημμένως, καὶ ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἀτυχῇ δὲν ἦσαν ἀπρόσεκτα, ἀλλ' ἔπασχον βαρηκοῖαν. Εὐχρὴς ἔργον θὰ ἦτον ἂν καὶ οἱ ἡμέτεροι παιδαγωγοὶ καὶ διδασκαλοὶ ἐμελέτων καλῶς τὴν κατα-σκευὴν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τὰς ἀδυναμίας του, καὶ ἂν ἐν ταῖς διδασκαλαῖς των ἐλάμβανον πάντοτε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν ὁργανισμὸν τῶν διδα-σκομένων τρυφερῶν πλασμάτων, ἐπίσης δ' εὐκταῖον εἶνε, καὶ αἱ ἐφορίαι τῶν σχολείων μας νὰ μισθώσιν ἱατροὺς, εἰς οὓς νὰ ἦνε ἀνατεθειμένη ἡ συγχὴ καὶ προσεκτικὴ παρατήρησις τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς παιδευομένων ἀνθρωπίνων ὄντων.